

v. 185-187.

Kodex 163 (olim 715)

Saec. XIII, chart., mm. 334 x 233, ff. vii. 303 (62-102 coll. 2)

Codicem (qui in Biblioth. Vat. observatur indea Nicolai V temporibus scripserunt tres librarii: a ff. 1-220; b ff. 221-268; c ff. 209-301 - Tituli et ornamenta titulis praefixa nec non litterae grandiores rubro colore pictae sunt. Exstant in marg. lemmata et notae tum rubro colore tum atramento diversis manibus exaratae. In principio folium tantum excidisse colligitur ex quaternionum enumeratione in marg. inf. medio extremas singulorum paginae adpicta (quae nunc saepius desideratur) et ex notula in summo margine folii 3° $\lambda\iota\mu\pi\iota\iota\ \delta\alpha\pi\chi\iota\ \rho\iota\lambda\lambda\iota\sigma\iota\tau\iota$, quam alia manus ibidem iteravit. Recentius subiecta sunt integra ff. 1. 2. 112. 302. 303; ex minima parte tantum f. 105 (eadem m. qua f. 112). Margines complures nova charta refectioni sunt sac. XV, ut patet ex f. 104.

Vatican
Biblioteca
Vaticana
Codices
Vaticani
Graeci
G. Mercati et
P. F. de Cavalleri
reconserunt
Romae 1923
Tomus I.

F. I continet indicem Latinum.

Ff. IV-VII minus Allutianus manu.

IV° 3° in margine impressum cernitur sigillum Biblioth. Nationalis Paris, quod recurrit f. 303°.

1) (f. 1) Chronica Anonymi. - Inc. $\Theta\iota\varsigma\ \delta\alpha\chi\mu\omega\tau$, pervenit usque ad tempora Romani filii Constantini Porphyrogen., abruptum ex vv. $\alpha\gamma\iota\omega\mu\omega\tau\ \epsilon\pi\iota\ \tau\omega\ \alpha\delta\delta$. - Vide s. C. de Boor "Zur Chronik d. Pseudo-Polydorkes" in "Byz. Ztschr." II 1893, p. 564-568 - K. Prächter: "Die Röm. Kaisergeschichte bis auf Diocletian" in cod. Paris. 1712 und cod. Vat. 163 in "Byz. Ztschr." V. 1896 p. 491 - Krumbacher "Bl." p. 363-364 - D. Serruys: "Recherches sur l'Épitomé" in "Byz. Ztschr." XVI, 1907 p. 5. - Operis initium usque ad vv. $\alpha\theta\iota\omega\lambda\omega\tau\ \epsilon\pi\iota\ \tau\omega\ \delta\alpha\delta\alpha\gamma$ subpletum testatur an. 1623-1630 in duabus chartis adiectis.

2) (f. 62) $\tau\omega\ \sigma\epsilon\gamma\upsilon\lambda\iota\omega\tau\ \mu\alpha\upsilon\alpha\ \sigma\iota\ \mu\epsilon\tau\ \kappa\upsilon\omega\sigma\tau\alpha\upsilon\tau\iota\upsilon\upsilon\ \sigma\iota\upsilon\omega\gamma\iota\varsigma$
 $\chi\epsilon\omega\mu\iota\ \delta\alpha\ \sigma\iota\chi\alpha\tau\ \mu\omega\delta\iota\mu\omega\tau$, $\epsilon\iota\varsigma\ \delta\alpha\chi\iota\ \mu\omega\iota\omega\mu\iota\ \alpha\pi\omega\lambda\iota\omega\mu\omega\tau\ \mu\omega\iota\omega\mu\omega\tau$
 $\mu\alpha\iota\delta\alpha\mu\omega\tau\ \mu\epsilon\tau\ \epsilon\iota\varsigma\ \mu\omega\sigma\tau\iota\alpha\tau\ \tau\omega\ \mu\omega\tau\alpha\mu\iota\alpha\lambda\omega\tau\ \mu\epsilon\tau\ \mu\iota\mu\omega\mu\omega\tau\ \tau\omega\ \delta\iota$
 $\mu\omega\mu\omega\tau\ \mu\epsilon\tau\ \epsilon\iota\varsigma\ \sigma\epsilon\alpha\sigma\tau\omega\mu\alpha\lambda\iota\omega\mu\omega\tau\ \mu\epsilon\tau\ \epsilon\iota\mu\omega\tau\ \epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\pi\iota\delta\epsilon\mu\omega\tau\ \tau\omega\ \mu\omega\tau$
 $\mu\omega\tau\ \epsilon\iota\varsigma\ \mu\omega\sigma\tau\iota\alpha\tau\ \mu\epsilon\tau\ \mu\iota\chi\alpha\iota\ \tau\omega\ \mu\omega\mu\omega\tau$. - (Constantini

2
Manassie breviarium historiae metricum (p. 3-286 ed. Bonn.).

3) (f. 104) χρονική διάκρισις τῶν Χωρῶν ἀπὸ Νικαίας ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ διήκονσα μέχρι τῆς ἀδυναμίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως (Nicetae Choniatae historiae, p. 4-853 ed. Bonn.). Quibus historiis subicitur (f. 220^v) de signis Cyprianis usque tantum ad vv. τὴν ἑξῆς, οὗλος (p. 860, 1 ed. 1).

Fol. 112, quod exciderat, subpletum est saeculo XVI; vv. comprehendit καὶ κυριαίς - οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κειμένῳ (p. 56, 13-63, 3).

4) (f. 221) Ioannis Cinnami epitome rerum ab Ioanne et Alexio Comnenis gestarum. Des. int vv. καὶ Αἰγυπτῶν ἀποχερσούμεν (p. 3-300 ed. Bonn., quae ad nostri codicis fidem exacta est).

In marg. inf. f. 233 nota legitur περὶ τοῦ καὶ στροῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐκ ἔστιν καὶ οὐκ ἔστιν (ed. Sp. Lampros Νέος Ἑλληνο-γράμμος E. 1908, p. 260 s.; cf. p. 202).

5) (f. 269) Georgii Acropolitae annales (p. 1-103 ed. Allat., Parisiis 1657; p. 3-189 ed. Heisenberg, Lipsiae 1903. - Extrema pars, scil. inde a vv. ἡνέκα τῶν βασιλέων (p. 180, 7 Heisenb.), subpleta est a duobus librariis saec. XV, quorum alter f. 302, alter f. 303 exaravit.

F. 103^v (manu, opinor, Ioh. Chortasmeni qui complura marginibus adscripsit) ἔστιν ἐν ταύτῃ παλαιᾷ βιβλίῳ οὕτω κατεγγραμμένον: αὐτοῦ τοῦ λογοθέτου τῶν σεμνῶν, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων. γρηγορίου δὲ καὶ ἰερόδωρου (καὶ) κρητῶν καὶ βύλων. (καὶ) προναθηνέων τοῦ βασιλεῦς καὶ ποικύων... (sequuntur vv. nonnullis antiquitus atramento deleta) νικαία τῶν ἀπὸ χωρῶν. πόλεως τῆς γρυφίας.

In margine, ad subleuda verba quae litura sublata fuerunt, adiectum est ab eodem, nifailor, scriba iohannis βασιλέως τοῦ ἀφῆδον (cf. ed. Bonn. p. 3 nota⁴).

104^r in marg. in marg. sup. notavit illa saeculi XV manus, quae titulum adposuit "Chronica Choniataj ab imp(eri)o Ioannis Comneni usque | usque ad captivitatem Constantino(p)olis ab alio imperatore.

206^v in marg. ext. infra notam Sn. τὸν ἐξ ἑλῶν παρὰ τῶν λατίνων πόλιν, legitur (subris litt.) εἴτε δαυρὶν | ὁρθάδοι, κρονὸς | ἡ γὰρ κένοντες (ex Germani B. Patriarchae carmine quod ed. K. Horna: "Einige (ἀνοδοῦνθι)

unedierte Stücke des Manasses und Italikos' Wien 1902, p. 13, Hekc. Cf.
"Analekten zur Byz. Litt." Wien 1905, p. 31). - Imo marg. rubr. litt. Συμ. ὅτι
ἐν ἀπὸ υἱοῦς υἱοῦς (41 B'). καὶ ἀπ(ρ)ὸ (1)λλ(1)ου, ὁ δὲ ὑποδύλα-
τοραυνοῦ μετρίη. ἐν τῷ εἰδομένῳ μὴ νομεῖται ἵαυ (ὡς)
δαίμων / ἡ μοσταχνοποιεῖ < Similia et alibi adnotata invenies.

269^a annalium G. Acropolitae initio Chortasmenus notam praenisiit
 ἡ παλαιὰ χρονία συγγραφή τοῦ μεγάλου δογμολοῦ τοῦ ἀντοποῦλου
 ἰδὲν, ὅς ἐκείνος (ναί) τὸ νόβαδλιον, τὴν ἀπταρ τοῦ χ(ρι)στοῦ ἀναλά-
 σεις. περιέχει διὰ τὰ μετὰ τὴν ἀναστασιν τὴν αὐτοκατενοπόδην
 ἀρχή (ναί) τὴν βασιλείαν (cor. ex techeutē) τοῦ βασιλέως μι(χαὴλ) τοῦ
 παλασδόρου. Deinde adscripsit in margine ext. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα μέχει
 ναί τὴν λεγούσαν αἰτὴν ὁ παχυμέρης σοφὸς ἀπὸ ναί πιδό(ρο)ς ἀντιβῆν
 συγγραφῆν; denique marg. summo titulum posuit + τοῦ σοφολόου προβυδίου
 τὴν ἐν αὐτοκατενοπόδῃ ἀπ(α)ρ τοῦ θ(ε)οῦ μεγάλην ἐκκλησί(α)ς ναί ἀναυ-
 ρύλανος, τοῦ παλαίου, ὑποῦ γρηγορίου τοῦ παχυμέρη χρονιολ.

301^v marg. ext. scriptum exstat litt. rubris magnis + το βιβλίον τοιο
 υνενα εστιν ενου | ιωαννου νοταριου του χορταμενου.
 ων οδων εν αυτω γυνι δευτεροβ' (indukator) f. 110r CH
 (1391) p. Ch.). - Hanc notulam ed. Sp. Lampres (Néos Édrouniri-
 ynn) E. 260, qui tamen CH convertit in 1482 librumque an. 1453
 exaratum adfirmat: duo magna menda.

Ff. 103^r. 302^r scriptura vacante.

At 302^r crux quadam delineata est.

At 502 crux quadam decedente cor.
Codicem descripsit Heisenberg, Georgii Acropolitae opus, Lipsiae 1903
p. iv-vi.

p. iv-vi.
In tegumenti dorso tesserae gentilitiae impressae sunt Pii IX et A. Mai
card. bybl.

ms. A. 9. 2. 532. - 234-237.

Scribae, Correctores, Aductores.

Иванис Хоррачидзе, 208 3^в-4². 227^в-230

ကဏ္ဍ ၂၀၈ ဇဝါး ၆၅၅

Sacc. XIV ex., Chart., mm. 220 x 140, ff. III, 230 (+ 4^a. 220^{a-6})

1.(f.1) σύντομος διδασκαλία περί τῶν ἰσημερινῶν καὶ καίριων ὥρων,

- μενόμεν ἡλίου καὶ σελήνης
θ'. (ibid.) περὶ τῆς τῆς ἑ. πλανητικῆς κατὰ κῆκος διαφορίας.
ι'. (f. 58) περὶ τῆς διορθώσεως τῆς ἐν τῇ ἑ. κλειστάς συναγωγῆς ἀναλῶ
παρόδου τῆς ἑ. πλανητικῆς.
ια'. (f. 80^v) περὶ ἡλίου ιβ'. (ibid.) περὶ τῆς ἡλίου ἀποφύσεως
ιγ'. (ibid.) περὶ τῆς πρὸς τὸν δὲ κέου τῆς ἡλίου κατὰ πλάτος τῆς σελήνης
ἀποστάσεως. ιδ'. (ibid.) περὶ τῆς ἀναβιβάζουσας καὶ καταβιβάζουσας.
ιε'. (f. 84) περὶ τῆς κατὰ πλάτος ἀπόστασιν δὲ κέου τῆς ἡλίου ἀποστάσεως
τῆς ἑ. πλανητικῆς. ις'. (f. 90) περὶ διορθώσεως ιζ'. (f. 93) περὶ φάσεων
ιη'. (f. 100) περὶ τῆς τῆς σελήνης παραλλήλου
ιθ'. (f. 109) περὶ συνόδου καὶ πανσυνόδου.
ι'. (f. 113^v) περὶ σελήνης καὶ ἐκλείψεως.
ια'. (f. 114^v) περὶ τῆς τῆς σελήνης προσκινήσεως.
ιβ'. (f. 115) περὶ ἡλίου καὶ ἐκλείψεως.
ιγ'. (f. 117) ὑπόμνημα τῆς ἡλίου καὶ ἐκλείψεως. τοῦτο τὸ ὑπόμνημα τῆς τῆς ἡλίου
ἐκλείψεως οἷον ἐπίσυνας καὶ κέντρον ἐν τῇ βιβλίᾳ. ἰσχυροὶ δὲ
ποὺ ἐκείνη, παρὰ τὴν προσκλήθ.
ιδ'. (f. 119) περὶ τῆς τῆς ἡλίου προσκινήσεως.
ιε'. (f. 120^v) περὶ τῆς τῆς ἀπλαντοῦ ἀστέρος ἐποχῆς
Κλαύδιον Πτολεμαίων tabulae manuales, cum scholiis adscriptis
Tabulae hae sunt:
α'-γ'. (f. 23) κατὰ ὑποστυλας ἡλίου καὶ σελήνης.
δ'. (f. 24^v) ἡ ἀπὸ τῆς ἡλίου καὶ σελήνης
ε'. (f. 25) κατὰ αἰγυπιακῶν ἡλίου καὶ σελήνης
ς'. (f. 25^v) ἡμεραί ἡλίου καὶ σελήνης
δ'. (f. 26) ἡμερᾶ ἀπὸ μεσομβρίας ἡλίου καὶ σελήνης (α'-δ' = Ptol. num. 4)
ε'-ιγ'. (f. 26^v) κατὰ ἀστρονομίας ἡλίου καὶ σελήνης (= Ptol. num. 5)
ιδ'. καὶ ιε'. (f. 30^v) κατὰ ἐπιστήμης πόλεως (= Ptol. num. 1)
ις'. καὶ ιζ'. (f. 36^v) ἀναγορῆ κατὰ (= Ptol. num. 2)
ιη'. καὶ ιθ'. (f. 54) ἀπὸ οὐραίου δὲ μεσοβρυχίας
ιβ'. καὶ ιγ'. (f. 58^v) κατὰ ὑποστυλας ἡλίου καὶ σελήνης
ιδ'. καὶ ιε'. (f. 61^v) ἡ ἀπὸ τῆς τῆς ἀστέρος
ις'. καὶ ιζ'. (f. 62^v) κατὰ αἰγυπιακῶν ιζ'. (f. 63^v) ἡμερᾶ αἰγυπιακῶν
ιη'. καὶ ιθ'. (f. 64^v) ἡμερᾶ ἀπὸ μεσοβρυχίας τῆς ἀστέρος (ιη'-θ' = Ptol. num. 8)
ια'. καὶ ιβ'. (f. 65^v) κατὰ ἀστρονομίας quinque planetarum (= Ptol. num. 9)
ιγ'. καὶ ιδ'. (f. 81) κατὰ ὑποστυλας ἡλίου καὶ σελήνης πλάτους.

- ρι'. (f. 83^v) ναυόνην κερών ὥρας τῶν ὁμαλῶν κερών ἡλίου καὶ σελήνης.
 ρια'-ρμ'. (f. 85) latitudines quinque planetarum (= Ptol. num. 12)
 ρνα'-ρνε'. (f. 90^v) στυριχοί λαυκρυμέντοι quinque planetarum (= Ptol. n. 13)
 ρνε'-ρλβ'. (f. 94^v) ῥαδούς ἰώσανατολῆς ἐξ ἑπταράδων quinque pla-
 netarum (= Ptol. num. 14)
 ρλγ'. (f. 98) ῥαδούς τῶν ε'. ἀστέρων ἐπὶ τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου
 ρλδ'. (f. 98^v) ῥαδούσιν ἀποστάσεις πρὸς τὸν ἀκρίβη ἡλίου (= Ptol. num. 14)
 ρλε'. (f. 99) κέρταται ἀποστάσεις τῶν δύο ἀστέρων
 ρλς'. (f. 99^v) ναυόν κέρτῶν ὥρας ἰσημερινῆς
 ρλς'-ρν'. (f. 101) παραλλάξεις septem climatum (= Ptol. num. 15)
 ρνα'-ρνβ'. (f. 108) παραλλάξις τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου
 ρνγ'. (f. 109) ναυόν διορθώσεως (= Ptol. num. 16)
 ρνδ'. (f. 111) προναυόν - (= Ptol. num. 18)
 ρνε'. (f. 121) ὀρίσθης κατακέρυ τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου
 ρνς'. (f. 121^v) ναυόν σελήνης ἐκείνης
 ρνδ'. (f. 122) ναυόν ἡλίου ἐκείνης (= Ptol. num. 21)
 ρνι'. (ibid.) ναυόν κερύθους ἡλίου καὶ σελήνης (= syntax. VI
 ed. Heib. I 522 col. 2)
 ρνθ'. (f. 122^v) ὀρίσθης κατακέρυ (= syntax. vol. I tab. post p. 540 Heib.)
 ρζ'. (f. 123) ναυόν προκρίσεως - - (= Ptol. num. 20)
 ρζα'. (f. 123^v) ναυόν ἡλίου ἀπὸ ἰσημερινῆς
 ρζβ'. (f. 124) ναυόν ἰσθμῶν πύλων καὶ ὥρων ἰσχυρῶν
 ρζγ'. (f. 124^v) ναυόν σελήνης ἐν συνόδῳ
 ρζδ'. (f. 125) ναυόν ἰσημερινῆς ὥρων καὶ παραλλάξεων εἰς τὰς
 ἐκείνας.
 ρζε'. (f. 125^v) tabula quaedam imperfecta
 ρζε'-ρσα'. (f. 126^v) ναυόν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἰωδανῶν ἀπλανῶν ἀστέρων
 τῶν μέχρι δυναμορρίων πλάτους (= Ptol. num. 7)
 ρσβ'.-ρσγ'. (f. 129^v) περὶ κερῶν Ἰωδῆς.
 ρσδ'. (f. 130^v) ναυόν τῶν λ' λαμπρῶν ἀστέρων τῶν περιλαμβαν-
 ομένων ἐν τῇ ἀποκρίσει.
 ρσε'. (f. 131^v) ναυόν τῶν ἐκείνων ἡμέρας ὥρων καὶ λεπτῶν ἐπὶ τοῦ
 διὰ Βυζαντίου παραλλήλου
 ρσς'. (f. 132) ναυόν τῶν καθ' ἡμέρας ὥρων καὶ λεπτῶν τῶν β' ἡμερῶν
 τῶν ἐκείνων
 (ἐκδοθέν)

2
208. (f. 132^v) κλαύδιον τῷ μαθ' ἡμέρας ὥρην κεραιῶν καὶ λιπῶν τῷ 16'
καὶ τῷ ἐνιαυτῷ.

4 (f. 133) Κλαύδιον Πτολεμαίου tetrabiblon. Lib. I. inc. τῷ τὸ δ' ὁλο-
κρινίας προφητεῖαν τίλει. Lib. IV des. αἰτίας τῆς αὐτῆς συγκυρίας.
τίλει. M. biblion καὶ 9^α μαθ' ἡμέρας πραγματικὰ τῷ πρὸς Σόφον
συμπραγματιῶν. Singulos libros capita praecedunt ff. 133. 145^v. 158.
175^v. Ed. Joachimus Camerarius, Norimbergae 1535, f. 1-55.

5 (f. 187) περὶ τῶν καλοῦμένων αὐτῶν ἐπαναφορῶν καὶ
ἀποδείξεων καὶ τῆς ἐνδόξης τῶν 16'. τόπων ὀνομασίας τε
καὶ δυναμείων. Inc. τῷ Ἰωάννου αὐτοῦ παρὰ τοῖς ὁλοκρινίαις
τῷ 16'. αἴρη. Argemont. Des. ἐπὶ τῷ προφητικῷ τίλει ἐρχόμεθα (= eod
Venet. Marc. 323 f. 462. ap. Kroll-Olivieri p. 4).

6 (f. 192) Κλαύδιον Πτολεμαίου βιβλίον ὁ μαρπὸς ἐν κεραιαῖς.
(Clandii Ptolemaei carpus) Inc. Προμνηστικὸς ὁ Σόφρος τῶν ἐνεργείων.
Des. ἐχθρὸς ἰσλαῖ ἐχθρὸς. Ed. Joachimus Camerarius, Loc.
laud. f. 55^v-59^v, 3ab inc.). Alia manus sex scripturae lineas
addecit (ὁ περιβόλος ἐν σφραγίστῳ Πτολεμαίου ἐν 16' κεραι-
αῖς ταῦτα φασὶν. καὶ παραδράμει ἀπὸ τῆς διττῆς.)

7 (f. 196) τῷ Ἰωάννου τῷ Χρυσόστομῳ: ἐν τῷ τῷ Ἰερ-
νίου τῷ προφήτῳ. Inc. ἀντίστασις τῶν προφητῶν. καὶ πόλις ἡρῶν.
Des. τὸ οὐ καὶ καὶ λίθος ἐπὶ λίθῳ (M. 64, 740-744), 3). Alia m. subie-
cit excerptum brevis ἀπὸ τῷ πρὸς τῆς ἱερωνίμου partim evanidum.

8 (f. 197) fragmenta astronomica tria sine titulo, quorum primum inc.
εἰ τι δὲ καλὰ γινώσκῃ, ὅρα ἰσλαῖ τῶν συνόδων. des. ἀπὸ τῶν παρὰ τοῖς συνόδων
Secundum inc. (Σ)υντομία δὲ χάρις καὶ ὁλοκρινία, τῷ ταῦτα συνόδων.
τε παρὰ τῶν πρὸς. ἀπὸ τῶν πρὸς τῶν Χρυσόστομου, des. καὶ
ἀνθ' ἡμετέρας.

Tertium inc. (Π)ερὶ τοῦ πλάτους τῶν οὐρανῶν καὶ ἡμετέρας, des. νότος
δὲ φασὶν.

9 (f. 198) de luna capitulum, initia et fine mutilum, magna ex parte
humore deletum.

10 (f. 200) Κλαύδιον Πτολεμαίου hypotheseon plancharum lib. I (ed. Hei-
berg. cl. Ptol. opp. II 70-106)

11 (f. 206) ὁππότε προεισάγωγὴ ἐν τῷ τῷ ὁλοκρινίαις
Inc. ἰσλαῖ δὲ καὶ ἀνθ' ἡμετέρας ἀρχοῦν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν 16'. Des. καὶ
τῶν τῶν συνόδων.

12 (fol. 207) capitulum brevis sine inscriptione, quod. inc. ὁ ἡδίστος καὶ Πτολεμαῖος
 ἢ Ἀρχιμήδης, des. καὶ πάλιν εἰ.

13 (fol. 207^v) nomen uol. etiam tū ē ἀστρον ἀπ' ἑξῆς τῷ ΣΤΠΔ α'.
 132^v (p. Ch. 1376). Sequuntur aliae tabulae huius modi (ἐν ἀρχῇ
 ῥωμαῖνα τῶν ἐστέρας κῆρυς ῥωμαῖνα εἰς τοὺς ἐστέρας, κα-
 νόνοιο τῷ αὐτῷ τῷ ἐστέρας τῷ ἐστέρας ἀστρον ἀπ' ἑξῆς
 132^v (p. Ch. 1376) ἔστω γὰρ. ἀστρον ἀπ' ἑξῆς τῷ ἀστρον ἀπ' ἑξῆς
 132^v (p. Ch. 1376) ἔστω γὰρ. ἀστρον ἀπ' ἑξῆς τῷ ἀστρον ἀπ' ἑξῆς
 132^v (p. Ch. 1376) ἔστω γὰρ. ἀστρον ἀπ' ἑξῆς τῷ ἀστρον ἀπ' ἑξῆς

14 (fol. 209) Ἰωάννου Πιδοπόλου de usu astralabii. Librum, quem
 edidit H. Hase in Museo Rheno VI. 1839, p. 129-156, sequitur
 (f. 219) capitulum tabula. Cf. cod. 191, 17 et Cumont-Boll, catal. codd.

Astron. Graecor. V codd. Romanor. pars I p. 64. Hoc animum adver-
 tendum, in proemio (p. 209) post δὲ οὐκ ἐστὶν ἀστρον ἀπ' ἑξῆς
 ta esse καὶ ὅτι ἡνὶ δὲ οὐκ ἐστὶν ἀστρον ἀπ' ἑξῆς
 addita in marg. nota τοῦτο δὲ οὐκ ἐστὶν ἀστρον ἀπ' ἑξῆς

15 (fol. 220) Ἰωάννου Πιδοπόλου de usu astralabii. Librum, quem
 edidit H. Hase in Museo Rheno VI. 1839, p. 129-156, sequitur
 (f. 219) capitulum tabula. Cf. cod. 191, 17 et Cumont-Boll, catal. codd.

16 (fol. 236^v) tabulae astronomicae imperfectae.

17 (fol. 227^v-230) ad Euclidis elementa adnotationes quaedam,
 quas evolgarit Heiberg in Hermes XXXVIII 350 ss. et alia
 De viri boni vita beata, quae idem edidit v. d. in Kd. Πτολ. opp. II
 p. vii nota⁴

Haec omnia videntur manu Ioh. Chortasmeni, pariter atque ff. 3^v-4^r
 (cf. cod. 163).

Codex, quem Athoum olim fuisse contendit Heiberg in Hermes 9. 38. 350.

(cf. Ptol. opp. II p. vi nota⁴).

Non una manu, sed una eademque aetate descriptus est.

Scriptura multis in foliis adeo madore evanuit, ut lectus sit difficilima.

Officinar. chartarum. signa complura:

ff. 2-4^r, 226-229 basiliscus (cf. Bricquet n. 2629, a quo tamen noster satis
 differt)

ff. 10-12. 200 ss. canis exsiliens (cf. Bricquet n. 3593); f. 14-15 arcubalista (cf.
 Bn. n. 715); f. 21 ss. arcus (cf. Bn. n. 225).

Quaternionum notae antiquae a-ub⁴ exstant in ff. 21-196, angulo inf. ext. primae
 et ultimae chartae unius cuiusque fasciculi ad pictas. Sequuntur senio
 unus signatus u⁴ (ff. 197^r. 208^v), quinto u⁴ (ff. 209^r. 218^v), quaternio u⁴ (ff.
 219^r. 226^v) - In novissima pagina fasciculi postremi (quaternio
 iteratur nota u⁴. Numerata inveniuntur etiam singularum scriptorum folia: pl⁴.